

(Sammestedes 44de Linie f. o.)

„Mere tvivlsomt stiller Udvalget sig derimod overfor Spørgsmaalet om Beskyttelse for de Industrigrene, der kun drives i enkelte, undertiden endog kun i et enkelt større Anlæg“.

og ligesom Betænkningen for 1883, henviser hertil:

udtales endelig i Udvalgets Erklæring fra ifjor:

„I Henseende til de ledende Grundsaetninger for en ny Toldlovs Affattelse stiller Flertallet sig fremdeles i alt Vaesentligt paa det tidligere indtagne Standpunkt. som har fundet sit seneste Udtryk i det af Thinget i Samlingen 1882—83 vedtagne Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter med de dertil sig sluttende Afgiftsforslag. I det det fastholder de deri udtrykte Grundsaetninger, gaar det ud fra, at de ved deres Gjennemfoerelse vil vaere at tage Hensyn til de vejlende Forholds Krav, og i saa Henseende finder det for Tiden faerlig Anledning til at faeste Opmaerksomheden paa den i de senere Tider foregaaede Svingning i Nabolandenes Toldpolitik. Denne Udvikling kan, efter Flertallets Formening, ikke give nogen rimelig Grund til at laaa af paa tidligere stillede Forbringere til den indenlandske Produktions Beskyttelse. Smidlertid anser Flertollet det dog for rigtigt kun at udtale sig med en vis Forbeholdenhed om dette Tvivspunkt som Folge af, at de enkelte Toldsaetninger ikke have vaeret Gjenstand for en indgaaende Drøftelse mellem Thingene, og det derfor ikke paa Forhaand med Sikkerhed laader sig sige, om og hvorvidt ikke afvigende Ansuelser maatte kunne mødes i de enkelte praktiske Afgjorelser.“

Turde saaledes de her citerede Udtalelser give nogen Veiledning med Hensyn til hidtil herskende Landthingsopfattelser, saa horer nedenstaaende Uddrag af den titomtalte Betænkning fra Landhusboldnings Selstabet for, at Mindretallets her indtagne Standpunkt vil vaere i fuld Samklang med det, der indtages af vide Kredse i Samfundet og navnlig af de toneangivende i Landbruget (se Landhusboldningssestabet Bet. Side 7, 2det Stykke):

„Landbruget maa ønske en Toldreform, der først og fremmest tager Hensyn til

dets Interesser, medens den paa den anden Side dog ogsaa bør tage et fornuftigt Hensyn til Haandvaerks, Industriens og Handelens Krav, dels fordi disse skulle optage Landbrugsbefolkningens Overstod og udvikles til at blive velhavende Kjøbere af dets Produkter, dels fordi Klogskabshensyn tale imod, at vi i den nuværende Periode, da de fleste af de europæiske Stater føre Krig med Toldsaetninger, give os til radikalt at ophæve vore Toldsaetninger, og dels fordi Billighed kræver, at der tages et vist Hensyn til Erhverv, der ere voxede op i Lø af, og i Tillid til beskyttende Toldsaetninger, selv om disse i mange Tilfælde ikke kunne rationelt begrundes. Men dette sidste Hensyn bør selvfølgelig ikke ved en ny Toldlov gives forøget Styrke, tværtimod bør man søge at komme mere og mere bort derfra, saa at vi ikke altid skulle vaere fordømte til gjennem vor Toldlovgivning at modarbejde vort Lands Hovedinteresse (dets Landbrug). Vi tro, at ikke blot Landbrugets berettigede Krav fordrer, men at det ogsaa vil vaere i hele Samfundets Interesse, at Toldbeskyttelsen for Industrien bliver modereret og fornuftig reguleret, saa at den ikke, som Tilfaeldet er nu, rammer i Hænge, rammer gavnlige som mindre gavnlige Industrier mellem hverandre, spreder de produktive Kræfter stærkt, forhøier Prisniveauet og fordyrer Livet her i Landet.“

Det vil sees, at der saavel i det sidste Citat som i det foran citerede Stykke af Landsthingsudvalgets Erklæring af i Fjor findes Hentydninger til „den i Nabolandenes Toldpolitik foregaaede Svingning“. Ingen af Udtalelserne tager dog heraf Anledning til at hævde, at vi derfor ogsaa maa gaa videre i Beskyttelse, tværtimod — begge nøies med i den foreliggende Sammenhæng bestemt at fremhæve at man maa vaere varsom med at gaa til yderligere Nedsættelse af Beskyttelsen. Heri er Mindretallet ganske enigt; men finder det dog hensigtsmæssigt overfor dette saa aktuelle Spørgsmaal nærmere at undersøge, om vort Land har de samme eller lignende Grunde, som vore Nabolande til en toldpolitisk Svingning. Mindretallet tror det ikke; thi allerede den Omstændighed, at Sverige og Tyskland ere langt anderledes udprægede